konverentsi puhul, kus isegi asutatakse büroo Eesti-Läti tolliuniooni elluviimiseks, kuid praktilisi tulemusi nendele sammudele ei ole järgnenud.

Eesti välispoliitilise aparaadi peahuvi näib 1933. a. kestusel koonduvat peaasjalikult Eesti ekspordi säilitamisele maailmaturul, kus valjenevad kaitseabinõud kontingentide-süsteemi näol takistavad järjest suuremal määral Eesti saaduste turustamisvõimalusi. Eesti välisaparaadi ja kodumaa produtsentide puudulik koostöö ei võimalda pidada sel alal mingit sihikindlat joont ja sageli patustatakse siin kodumaa põllumajanduse ja tööstuse huvide vastu.

Juulikuus Eesti sõlmib Inglismaaga täiendava kaubandusliku kokkuleppe, milles Inglismaa poolt toonitatakse, et juhul, kui Inglise valitsus peaks piirama peekoni, või ja munade sissevedu, ta määrab Eestile õiglase osa lubatud sisseveost, võttes arvesse nende ainete üldsisseveo suhet Eesti poolt viimaste aastate jooksul teostatud sisseveoga. Eesti omalt poolt teeb soodustusi inglise heeringate sisseveole ja lubab tasakaalustada Eesti-Inglise kaubandusbilanssi, mis seni olnud Eesti kasuks. Samas juulikuus sõlmib Eesti uue kaubandusliku kokkuleppe ka Prantsusmaaga, kus vastastikku fikseeritakse soodustused kontingentide näol. Eesti saab teataval määral soodsad sisseveovõimalused metsale, tselluloosile ja karjasaadustele, kuna Prantsuse veinidele, kalakonservidele, siidile ja parfümeeria-saadustele tullakse vastu omapoolsete kontingentide ja sisseveotollide alandamisega.

Nimetamisväärseks majanduspoliitiliseks sündmuseks on Eesti-Leedu kaubandus- ja laevanduslepingu sõlmimine detsembris enamsoodustuse põhimõtte alusel, mis sisaldab lisana nimekirjad kaupadele, mille sissevedu vaba lubade kui ka valuuta muretsemise suhtes. Eestipoolne väljaveonimekiri sisaldab tõuloomi, aknaklaasi, põlevkiviõlisid, mitme-

Eesti kroonika 1933, lk. 15